

Ціна 50 к.

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
У СПРАВАХ МОЛОДІ, ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН
(вул. Червоноармійська, 55)

ФУТБОЛ

Програма

розиграшу 1/16 фіналу
Кубка володарів кубків
європейських країн

ФК
„ДИНАМО“
(Київ, УРСР)

ФК
„КУОПІЮ ПС“
(Фінляндія)

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
У СПРАВАХ МОЛОДІ, ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН
(вул. Червоноармійська, 55)

ФУТБОЛ

ФУТБОЛ

**1/16 ФІНАЛУ РОЗИГРАШУ
КУБКА ВОЛОДАРІВ КУБКІВ
ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН**

ФК «ДИНАМО» – ФК «КУОПІО ПС»
[Київ, УРСР] [Фінляндія]

Як в розмежуванні виричкового класу, про якому писав що такі працівники пугачівки, в наступній історичний період діяли, зокрема, вже в колонії Бендері.

ПРОГРАМА

Початок матчу о 19.00 — членами дорігними клубу за післяній номінації. Участь у фестивалі дозволена всім членам збірної, пощастилих у виборі відповідної складності футбольного спорту, та в новому сезоні постолюючим оригінальну скаму виставникам учасникам за підсумками проходів виступів у континентальній турнірах.

Київ «Час» 1990

ФУТБОЛ У ФІНЛЯНДІЇ

Фінляндія (Фінляндська Республіка) — держава в Північній Європі. Площа — 337 тисяч квадратних кілометрів. Населення близько 4,9 мільйона. Столиця — Хельсінкі.

Федерація футболу (Суомен Паллолітто Фінланде Боллфорбунд) заснована 1907 р. в ФІФА — 1908 р. Об'єднує 630 клубів і понад 30 тис. футbolістів-любителів.

Сезон: квітень—жовтень. Чемпіонати Фінляндії проводяться з 1908 р. (перший чемпіон — «Унітас»).

Найбільші стадіони: Хельсінкі — Олімпійський (49 тис. місць), Тампере (22 тис.), Турку (11 тис.), Лахті, Котла, Васа, Куопіо (по 10 тис.).

Найвідоміші клуби: ХІК (Хельсінкі), «Валкакоскен Хака», «Рейпас» (Лахті). У нинішніх турнірах єврокубків Фінляндію представляють: Кубок чемпіонів — «Куусюсі», Кубок кубків — «Куопіо ПС», Кубок УЄФА — «Турун Паллосеура».

Футболістів Фінляндії відзначає манера гри, яка характерна для країн Північної Європи: атлетична, дещо повільна. Розвиткові футболу в цій країні перешкоджають несприятливі кліматичні умови.

У фінських клубах останнім часом виступає чимало зарубіжних футболістів, зокрема, англійців. Є і представники нашої країни. Серед найвідоміших, безумовно, киянин, заслужений майстер спорту Леонід Буряк.

Наш суперник

ПІВНІЧНА ЗАГАДКА БЕЗ СЕКРЕТІВ

Які б розмови не точилися про вирівнювання класу, про небезпеку, що нині приховують у собі вчораши аутсайдери, а на континентальній клубній арені вистачає суперників, яких воліли б бачити своїми опонентами принаймні на стартових етапах маститі клуби.

Фінський «Куопіо Паллосеура» (Футбольне товариство Куопіо) навіть за національними мірками клуб вельми скромний. Трапляється, що йому треба було вести боротьбу за збереження прописки в першому дивізіоні.

Торішнє сьоме місце в першості Фінляндії — найвище досягнення клубу за останні чотири сезони. Так що київським динамівцям, можна вважати, пощастило. Докладо до цього руку й керівництво європейською футбольною спілкою, яке з нового сезону застосовує оригінальну схему «розсіювання» учасників за підсумками передніх виступів у континентальних турнірах.

У киян часто траплялися перемоги в таких змаганнях. А що «Куопіо»? Сім стартів, і лише одного разу вдалося подолати перший бар'єр. У шістнадцяти матчах тільки два виграші при трьох нічиїх. Відповідна і різниця м'ячів — 14 : 51.

Ось, скажімо, західнонімецькому «Кайзерслаутерну» чи французькому «Монпельє» справді не позаздриш. Суперники в них серйозні — італійська «Сампдорія» (з Михайліченком) і «Ейндховен» з Нідерландів. Отже, й нова система «розсіювання», якою б справедливою не здавалася, від стартових неприємностей не оберігає.

До речі, склад учасників нинішнього розиграшу Кубка кубків (турніру, найщасливішого для нашого футболу і київського «Динамо» зокрема) дуже колоритний. Чого варті згадувані «Сампдорія» (нинішній володар призу) і «Ейндховен», а «Барселона» (переможець попереднього сезону), «Ювентус» (переможець Кубка УЄФА), англійський «Манчестер Юнайтед», сповнений бажання постояти за сплющену болільниками репутацію національного клубного футболу, шотландський «Абердин», румунська «Стяуа»... Нічого собі компанія! У Кубку чемпіонів і то, гадаємо, легше дихати.

Та повернемося до нашого фінського незнайомця. Безперечно, в ФК «Динамо» (Київ) володіють повною інформацією про суперника.

Клуб заснований 1923 р. Він п'ять разів ставав чемпіоном Фінляндії — 1956, 1958, 1966, 1974 та 1976 рр. Двічі вигравав Кубок країни. Спершу 1968 р., потім — минулого сезону, коли у вирішальному матчі розиграшу подолав колоритнішу столичну «Валкакоскен Хака» — 3 : 2.

«Хака», до речі, фінішувала у першості четвертою. Тут варто зауважити, що чемпіонат Фінляндії проводився торік у два етапи. На першому етапі дванадцять команд у два кола визначили претендентів у призери і тих, хто поведе суперечку за збереження прописки в лізі. «Куопіо» на старті засидівся і опинився в другій групі, де був найкращим. Схоже, це в традиціях команди — другу половину дистанції проходить потужніше. Коли так, то гра «Куопіо» саме тепер має підсилитися. І, певне, вперше за кілька років клуб зможе претендувати на призове місце.

Зведенна таблиця виступів радянських клубів у турнірах Кубка кубків

	T	I	B	H	P	M	O
Динамо К.	3	24	18	3	3	60—19	39
Динамо М.	4	29	15	8	6	46—25	38
Торпедо М.	6	23	10	8	5	32—20	28
Динамо Тб.	3	21	11	3	7	30—17	25
Спартак	2	10	4	3	3	14—10	11
Шахтар	2	8	4	2	2	16—12	10
Динамо Mn.	1	6	2	3	1	6—4	7
СКА Р.	1	4	3	0	1	6—2	6
Аракат	1	4	1	2	1	12—5	4
Металіст	1	4	1	1	2	4—3	3
Карпати	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	25	135	69	34	32	229—121	172

Зведенна таблиця виступів радянських клубів у трьох європейських турнірах

	T	I	B	H	P	M	O
Динамо К.	19	100	57	22	21	161—76	136
Спартак	16	78	41	15	22	125—86	97
Динамо Тб.	10	51	25	8	18	76—57	58
Динамо М.	9	43	20	11	12	61—40	51
Торпедо М.	11	39	17	13	9	58—38	47
Динамо Mn.	5	26	12	7	7	41—25	31
Аракат	3	16	11	2	3	37—15	24
Шахтар	5	18	10	3	5	30—24	23
Дніпро	5	22	8	6	8	25—24	22
Зеніт	4	12	5	1	6	14—22	11
ЦСКА	2	6	3	1	2	7—5	7
СКА Р.	1	4	3	0	1	6—2	6
Зоря	1	4	2	1	1	3—1	5
Жальгіріс	2	6	2	0	4	7—11	4
Металіст	1	4	1	1	2	4—3	3
Карпати	1	2	0	1	1	3—4	1
Разом	97	437	219	93	125	664—442	531

КУБКОВІ ВЕРШИНИ «ДИНАМО» (Київ)

У насиченому футбольному календарі континенту кубкові поєдинки найсильніших команд Європи посідають особливе місце.

Ці престижні турніри, які щороку проводить УЄФА, надають болільникам і фахівцям чудову можливість не тільки бачити в ділі найкращих гравців Старого Світу, але й знайомитися із зірками, які тільки-но починають сходити.

Перемога в одному з трьох клубних турнірів — мрія кожного футболіста, мета багатьох найсильніших клубів Європи.

Динамівці Києва стартували в цих престижних змаганнях восени 1965 р. і двічі — у 1975 та 1986 рр.— вигравали Кубок кубків, ще двічі доходили до півфіналів Кубка чемпіонів. Це найкращий показник для радянських команд. Та й небагато зарубіжних клубів можуть похвалитися подібними показниками.

Перший матч 1/16 фіналу розиграшу Кубка кубків 1990—1991 рр. з фінським клубом «Куопіо ПС» є 101-й для динамівців за 25 років їхніх виступів в європейських кубкових турнірах.

А тепер про виступи наших земляків у змаганні володарів кубків.

02.09.65. 1/16 фіналу. Колрейн. «Колрейн» (Північна Ірландія) — «Динамо» — 1 : 6.

08.09.65. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Колрейн» — 4 : 0.

24.10.65. 1/8 фіналу. Тронхейм. «Русенборг» (Норвегія) — «Динамо» — 1 : 4.

28.10.65. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Русенборг» — 2 : 0.

12.01.66. 1/4 фіналу. Глазго. «Селтік» (Шотландія) — «Динамо» — 3 : 0.

26.01.66. Матч-відповідь. Тбілісі. «Динамо» — «Селтік» — 1 : 1.

18.09.74. 1/16 фіналу. Київ. «Динамо» — ЦСКА «Септемврійсько Знаме» (Болгарія) — 1 : 0.

02.10.74. Матч-відповідь. Софія. ЦСКА «Септемврійсько Знаме» — «Динамо» — 0 : 1.

13.10.74. Кубок кубків. 1/8 фіналу. Франкфурт-на-Майні. «Айнтрахт» (ФРН) — «Динамо» — 2 : 3.

05.11.74. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Айнтрахт» — 2 : 1.

05.03.75. 1/4 фіналу. Бурса. «Бурсаспор» (Туреччина) — «Динамо» — 0 : 1.

19.03.75. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Бурсаспор» — 2 : 0.

09.04.75. 1/2 фіналу. Київ. «Динамо» — «Ейндховен» (Нідерланди) — 3 : 0.

23.04.75. Матч-відповідь. «Ейндховен» — «Динамо» — 2 : 1.

14.05.75. Фінал. Базель (Швейцарія). «Динамо» (Київ) — «Ференцварош» (Будапешт, Угорщина) — 3 : 0. Голи забили: Онищенко (17, 39), Блохін (66).

У розиграші Кубка кубків 1974—1975 рр. команда київського «Динамо» провела дев'ять матчів. У всіх поєдинках брали участь: Євген Рудаков, Віктор Матвієнко, Михайло Фоменко, Стефан Решко, Володимир Онищенко, Віктор Колотов, Олег Блохін, у восьми матчах грав Володимир Мунтян, у семи — Володимир Трошкін, Володимир Веремеєв, у шести — Леонід Буряк, у п'яти — Анатолій Коньков. По дві гри провели: Анатолій Шепель, Віктор Маслов і Валерій Зуев, одну — Сергій Кузнецов. Голи забили: Онищенко — 7, Блохін — 5, Мунтян і Колотов — по 2, Буряк — 1.

У фінальній зустрічі склад динамівців був таким:

Рудаков, Коньков, Трошкін, Фоменко, Решко, Матвієнко, Мунтян, Колотов, Буряк, Онищенко, Блохін.

Привели до успіху колектив тренери Валерій Лобановський і Олег Базилевич.

18.09.85. 1/16 фіналу. Уtrecht. «Уtrecht» (Нідерланди) — «Динамо» — 2 : 1.

02.10.85. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Уtrecht» — 4 : 1.

23.10.85. 1/8 фіналу. Крайова. «Університет» (Румунія) — «Динамо» — 2 : 2.

06.11.85. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Університет» — 3 : 0.

05.03.86. 1/4 фіналу. Віден. «Рапід» (Австрія) — «Динамо» — 1 : 4.

19.03.86. Матч-відповідь. Київ. «Динамо» — «Рапід» — 5 : 1.

02.04.86. 1/2 фіналу. Київ. «Динамо» — «Дукла» (Чехословаччина) — 3 : 0.

16.04.86. Матч-відповідь. Прага. «Дукла» — «Динамо» — 1 : 1.

02.05.86. Фінал. Ліон (Франція). «Динамо» (Київ) — «Атлетіко»

(Мадрід, Іспанія) — 3 : 0. Голи забили: Заваров (6), Блохін (84), Євтушенко (87).

...Дев'ять матчів. Шість перемог, дві нічиї, одна поразка. 26 м'ячів забито і 8 пропущено. Усі дев'ять ігор без замін провели Іван Яремчук, Олег Кузнецов, Анатолій Дем'яненко, Василь Рац, в дев'яти зустрічах із замінами брали участь Вадим Євтушенко, Олег Блохін, Ігор Бєланов. Вісім матчів на рахунку Павла Яковенка, Андрія Балля, Олександра Заварова, Сергія Балтачі, сім разів на поле виходив Володимир Безсонов, по п'ять — Віктор Чанов і Михайло Михайлілов, по одному — Василь Євсеєв і Олексій Михайліченко. По п'ять м'ячів забили Блохін, Бєланов і Заваров, по три — Євтушенко і Яремчук, по два — Дем'яненко і Рац, один — Яковенко.

У фінальному матчі динамівці грали в такому складі: Чанов, Безсонов, Балтачі (Баль, 39), Кузнецов, Дем'яненко, Рац, Яковенко, Яремчук, Заваров (Євтушенко, 70), Бєланов, Блохін.

Готовав команду Валерій Лобановський.

Отже, київське «Динамо» тричі виходило на старт розиграшу Кубка кубків і двічі вигравало почесний приз. Якщо врахувати, що ота невдала спроба наших земляків відбулася в рік їхнього дебюту на європейській клубній арені, то досягнення динамівців дуже велике.

Сподіватимемося, що й нинішній старт буде для українського клубу успішним.

ХТО ВОЛОДІВ КУБКОМ КУБКІВ!..

Спершу кілька слів про сам турнір. Його засновано для переможців розиграшів національних кубків. Ініціаторами турніру були Федерації Австрії, Угорщини, Італії, Чехо-Словаччини, НДР, Швейцарії та Югославії. Рішення про розиграш КВК і умови його проведення були сформульовані на засіданні цих федерацій у Відні 26 березня 1960 р. А 14 серпня 1960 р. почався перший турнір, у якому взяли участь команди десяти країн (до ініціаторів приєдналися ще й клуби ФРН, Англії та Шотландії). Того ж року розиграш Кубка кубків був визнаний УЄФА.

Особливість турніру полягає в тому, що в ньому можуть брати участь замість володарів фіналісти Кубка. Це дозволяється в тих випадках, коли одна і та ж команда виграє першість і Кубок своєї країни. Тоді, як правило, клуб бере участь у турнірі чемпіонів. А для участі в КВК національна федерація визначає фіналіста Кубка. До речі, так було з київським «Динамо». Кияни, як фіналісти розиграшу національного Кубка 1973 р. (чемпіоном і володарем кристалевого трофею став «Арарат», який почав виступати в Кубку чемпіонів), взяли участь у розиграші КВК сезонів 1974—1975 рр. Чим це закінчилось добре відомо.

До речі, кияни першими з радянських клубів вийшли на європейську арену. І дебютували вони саме в розиграші Кубка кубків (1965/66). Команда грала тоді в такому складі: Віктор Банников,

Володимир Щегольков, Вадим Сосніхін, Василь Турянчик, Сергій Куліковський, Леонід Островський, Йожеф Сабо, Федір Медвідь, Володимир Левченко, Олег Базилевич, Віктор Серебряников, Андрій Біба, Анатолій Пузач, Віталій Хмельницький. Тренери — Віктор Маслов, Михайло Коман, Віктор Терентьев.

Отже за 30 років існування турніра Кубком кубків володіли такі клуби:

- 1961. «Фіорентіна» (Флоренція, Італія).
- 1962. «Атлетіко» (Мадрід, Іспанія).
- 1963. «Тоттенхем Хотспур» (Лондон, Англія).
- 1964. «Спартінг» (Лісабон, Португалія).
- 1965. «Вест Хем» (Лондон, Англія).
- 1966. «Боруссія» (Дортмунд, ФРН).
- 1967. «Баварія» (Мюнхен, ФРН).
- 1968. «Мілан» (Італія).
- 1969. «Слован» (Братислава, Чехо-Словаччина).
- 1970. «Манчестер Сіті» (Англія).
- 1971. «Челсі» (Лондон, Англія).
- 1972. «Глазго Рейнджерс» (Шотландія).
- 1973. «Мілан» (Італія).
- 1974. «Магдебург» (НДР).
- 1975. «Динамо» (Київ, УРСР).
- 1976. «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія).
- 1979. «Барселона» (Іспанія).
- 1980. «Валенсія» (Іспанія).
- 1980. «Валенсія» (Іспанія).
- 1981. «Динамо» (Тбілісі, СРСР) — «Карл Цейс» (Йена, НДР) — 2 : 1. Дюссельдорф (ФРН).

Голи у переможців забили Гуцаєв і Дарапелія. Динамівці «Тбілісі» виступали в такому складі:

Отарі Габелія, Тамаз Костава, Олександр Чігадзе, Нодар Хізанишвілі, Тенгіз Сулаквелідзе, Володимир Гуцаєв, Давид Кіпіані, Георгій Тавадзе, Віталій Дарапелія, Заур Сванадзе, Нутзар Какілашвілі, Рамаз Шенгелія. Тренер — Нодар Ахалкаці.

- 1982. «Барселона» (Іспанія).
- 1983. «Абердин» (Шотландія).
- 1984. «Ювентус» (Турін, Італія).
- 1985. «Евертон» (Ліверпуль, Англія).
- 1986. «Динамо» (Київ, УРСР).
- 1987. «Аякс» (Амстердам, Нідерланди).
- 1988. «Мехелен» (Бельгія).
- 1989. «Барселона» (Іспанія).
- 1990. «Сампдорія» (Генуя, Італія).
- 1991. ? ? ?

Біля футбольного глобуса

З ТОЧКИ ЗОРУ ЗІКО

Коли називають цього футболіста, то одразу згадуються його ефектні фінти і прекрасні голи. Це — бразілець Зіко.

37-річна екс-зірка, яка провела 84 матчі за збірну Бразилії, учасник трьох чемпіонатів світу (1978, 1982, 1986 рр.), найкращий бомбардир національних чемпіонатів-78 і 79, найкращий футболіст Південної Америки-77, 78 і 82, який забив тільки в іграх першості Бразилії, виступаючи в 647 матчах за рідний клуб «Фламенго» з Ріо-де-Жанейро, 355 голів, відповідає на запитання.

— Кажуть, що ви остаточно роз прощаєтесь з футболом?

— Це вірно. 6 лютого минулого року мій клуб «Фламенго» провів для мене гігантське прощальне свято. Моєму лівому коліні, яке неодноразово оперували, необхідний спокій. Та й у свої 37 років я дістив для відпочинку.

— Що значив для вас футбол?

— Дуже багато! Це — значна частина моєго життя, моя велика любов. Вважаю, що тільки той, хто любить футбол, відданий йому до кінця, може досягти справді багато. Я гордий від того, що маю право так сказати й про себе.

— Ваші подальші плани?

— Я будує своє подальше життя вже, на жаль, без футболу. Працюю в міністерстві закордонних справ.

— То робота дипломата приводила вас влітку до Рима?

— Ні, то було повернення до футболу. На чемпіонаті світу я працював на бразильській радіо і телебаченні, на кілька компаній.

— Збірна Бразилії ще ніколи ні на одному чемпіонаті світу не була представлена такою кількістю «іноземців». Це достоїнство чи недолік?

— Гадаю, що перше. Адже усі вони виступають у провідних європейських клубах і вносять найкраще із свого досвіду до збірної. Це італійці Карека, Алємао, Дунге і Мюллер, Мозер з Марселю, португальці Бруно і Вальдо... Вся наша країна чекала від збірної після 20-річної перерви успіху. Але, не судилося, сподівання виявилися марними. А, між іншим, наша команда — єдина, яка брала участь у всіх фінальних стадіях чемпіонатів світу.

— Ви бачили нащадків Зіко в команді-90?

— Так, це Карека. Він може все. Те, що клуб «Наполі» став чемпіоном Італії, вважаю, його частка більша, ніж Марадонина.

— Ви напевно не дуже високої думки про лідера аргентинців?

— Дієго винятковий. Але він став старшим. Він — витончений футболіст. Але в збірній Аргентини, яка тепер уже не видатна команда, він одинак.

— А збірна ФРН?

— Почну з того, що дуже поважаю цю команду. В середині поля і в нападі вона вкомплектована бездоганно.

— Що скажете про несподіванки, які почалися ще під час матчів у групах?

— Привілеї при жеребкуванні «не спрацювали». Як з'ясувалося, колишні заслуги нічого ще не гарантують. Футболісти Камеруна, Коста-Ріки, Колумбії висунулися вперед. Будь-якому турніру це лише на користь. Від них постраждали і аргентінці, і шотландці, і шведи. Ви тільки подумайте, що збірні Нідерландів і Аргентини в своїх групових турнірах опинилися лише на третіх місцях. Силовий футбол нині вже нікого не дивує. Сила, витривалість і майстерність є тепер у кожного, і все вирішує гострота мишлення і чіткість у реалізації прийнятого рішення. Але «зірки» ще потрібні...

ЄВРОПЕЙСЬКІ ФІНАЛІСТИ

Усі вісім представників Європи, які братимуть участь в юніорському чемпіонаті світу 1991 року, відомі. Це збірні Швеції, СРСР, Ірландії, Іспанії, Бельгії, Англії, Угорщини та Португалії.

Стосовно португальців, то вони, як господарі фіналу, автоматично представлени в ньому. Чемпіонат відбудеться в червні наступного року.

БЕЗ АНГЛІЙЦІВ

Чемпіонат Європи 1992 року пройде, як відомо, у Швеції, а от наступна першість континенту ще не має точної адреси. Претендентів на проведення вдосталь. Найсерйозніші шанси, в усікому разі поки, як вважають, у незвичного квартету. Чотири федерації — Ірландії, Шотландії, Уельсу та Північної Ірландії — бажають спільно провести чемпіонат Європи 1996 року.

Про це офіційно повідомив генеральний секретар Ірландської федерації Т. О'Нейл. У розпорядженні цього квартету є необхідна кількість стадіонів, а їхнє географічне сусідство напрочуд спрощує транспортні проблеми. Чотири федерації, причому три з них — британські, не запросили до своєї компанії англійців, оскільки репутація болільників з Англії така негідна, що будь-яка спілка в цьому плані буде приреченою на провал.

Офіційний розділ

ЯК ВСТУПИТИ ДО ФІФА?

Це питання, гадаємо, особливо цікавить тих фахівців і болільників, які виступають за проведення незалежного чемпіонату України і виходу українського футболу на міжнародну арену самостійно.

1. Питання про прийом у члени ФІФА вирішується конгресом ФІФА. Тимчасове членство (до затвердження черговим конгресом) може бути дозволено Виконкомом ФІФА.

2. Національна федерація, яка клопочеться про прийом до ФІФА, зобов'язана надати свій Статут і правила.

У заяві про прийом національна федерація повинна дати зобов'язання:

дотримуватися Статуту, Регламенту і процедурних правил конгресу ФІФА;

виконувати Правила гри, які розроблені Міжнародною радою і прийняті ФІФА.

3. У кожній країні визнається тільки одна Федерація футболу. Вона відповідальна перед ФІФА і своєю континентальною Федерацією (в Європі — УЄФА) за всі питання, пов'язані з футболом. Виняток складає визнання у Великобританії чотирьох федерацій: Англії, Шотландії, Уельсу та Північної Ірландії.

4. Якщо в країні, яка має союзно-республіканську адміністративну структуру (СРСР, Югославія), створено республіканські федерації футболу, вони є членами ФІФА тільки через союзну федерацію. У разі виходу з союзної федерації футболу республіканська федерація футболу автоматично втрачає членство в ФІФА і своїй конфедерації (УЄФА), як це сталося з федераціями Грузії та Литви, що привело їх до внутрісоюзної та міжнародної ізоляції.

5. Прийом до членів континентальної федерації (в Європі — УЄФА) вирішується також конгресом, але тільки після того, як певна національна федерація вже стала членом ФІФА.

...Як бачимо, замкнуте коло, вирватися з якого дуже важко. Але треба думати як вести активну роботу і наближати день незалежності футболу України.

ЗА КІМ ВИРІШАЛЬНЕ СЛОВО?

Постановою виконкому Федерації футболу СРСР від 2 березня 1990 року визначені критерії, умови і порядок оформлення виїзду за кордон радянських футболістів, тренерів, інших фахівців з футболу для роботи за контрактом у «нелюбительських» клубах і федераціях.

Встановлено, що для роботи в зарубіжних клубах або федераціях повинні рекомендуватися спортсмени і фахівці, які володіють високими моральними якостями, які внесли багато у розвиток радянського футболу.

Першочергове право направлення за кордон для виступів або роботи за контрактами надається заслуженим майстрям спорту і майстрям спорту міжнародного класу.

Безпосередні переговори про направлення футболістів для виступів за рубежем ведуться клубами, про що вони зобов'язані проінформувати відповідно ВР ВДФСО профспілок, відомчу фізкультурно-спортивну організацію, республіканську і всесоюзну федерації.

Виконком федерації футболу СРСР встановив віковий критерій

для футболістів — членів збірних команд СРСР — не молодше 28 років.

Вказаний критерій для інших футболістів встановлюється відповідними федераціями союзних республік, Москви, Ленінграда за умов, що ці спортсмени виступали в командах майстрів не менше 8 років.

При вирішенні питання про виїзд футболіста або тренера за кордон береться до уваги наявність і виконання ними термінових трудових договорів зі своїми клубами...

ЗМІНИ В ПРАВИЛАХ ГРИ

Зміни в правилах гри, що стосуються визначення положення «поза грою» та покарань за свідомі грубощі, набули чинності, як відомо, ще 29 липня 1990 року. Таке рішення прийнято Міжнародною федерацією футболу (ФІФА) під час проведення чемпіонату світу в Італії.

Правило 3.

Кількість гравців

Вказівка, пункт 7

Новий текст. При одержанні гравцем травми надання йому медичної допомоги має здійснюватися за межами футбольного поля.

Правило 4.

Екіпіровка гравців

Старий текст. Екіпіровка гравця складається з футболки або сорочки, трусів, гетрів та взуття.

Новий текст. Екіпіровка гравців складається з футболки або сорочки, трусів, гетрів, взуття та щитків.

Вказівка, пункт 8

Старий текст. Гравці, що мають неохайній вигляд, суддею до гри не допускаються доти, доки вони не приведуть себе і свою екіпіровку в належний вигляд.

Новий текст. Гравці, що мають неохайній вигляд, суддею до гри не допускаються доти, доки вони за межами поля не приведуть себе і свою екіпіровку до належного вигляду.

Правило 11.

«Поза грою»

Старий текст. в) не менше двох гравців команди суперника перебувають близче за нього до її лінії воріт.

Новий текст. в) один (останній) гравець команди суперника перебуває близче за нього до своєї лінії воріт, а з передостаннім гравцем команди суперника він перебуває на одній лінії.

Правило 12.

Порушення правил і недисциплінована поведінка гравців

Старий текст. м) виявляє недисциплінованість.

Новий текст. м) виявляє недисциплінованість, заважає суперникам виконати вільний або штрафний удар, аби надати своїй команді час повернутися в оборону, або в запалі вибігає за межі огороженої рекламними щитами простору, вилазить на огорожу, що відділяє поле від трибун.

Старий текст. н) винний у брутальній поведінці або серйозному порушенні правил гри.

Новий текст. н) винний у брутальній поведінці або серйозному порушенні правил гри, або за затримку за майку, руку, або в будь-який інший засіб суперника, котрий виходить до воріт, якщо той не має перед собою інших перешкод.

Методичні вказівки суддям.

Не слід залишати без уваги епізоди спроб гравців вплинути на суддів на лінії.

Примітка. Рішенням бюро Федерації футболу України зміни «Правило 4. Екіпіровка гравців» — «Екіпіровка гравця складається з футболки або сорочки, трусів, гетрів, взуття та щитків» в іграх чемпіонатів України, окрім команд майстрів, набуде чинності 1 січня 1991 року.

* * *

Стартові склади команд, номери гравців і склад суддівської бригади будуть оголошенні на стадіоні перед початком матчу.

«ДЛЯ НОТАТОК»

«ДЛЯ НОТАТОК»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ АЛМАНОХ

Видання підготовлено кооперативом «Темп-спрінт» при видавництві «Час»

Государственный комитет Украинской ССР по делам молодежи,
физической культуры и спорта

Республиканский стадион

ФУТБОЛ

1/16 фіналу розыграшу Кубка обладателей кубков європейських стран
ФК «ДИНАМО» [Київ, УССР] — ФК «КУОПІО ПС» [Фінляндія]

Программа

Матеріал підготував Браницький Віктор Петрович
Художник Г. Т. Задніпрянин.

Київ «Час»

На укр. яз.

ФУТБОЛ

1/16 фіналу розыграшу Кубка володарів кубків європейських країн
ФК «ДИНАМО» [Київ, УРСР] — ФК «КУОПІО ПС» [Фінляндія]

Программа

Матеріал підготував Браницький Віктор Петрович

Відповідальний за випуск Л. І. Капітанюк, Художник Г. Т. Задніпрянин, Технічний редактор
Л. І. Алєніна, Коректор Р. А. Заболотна.

Здано до складання 22.08.90. Підписано до друку 05.09.90. Формат 60×90^{1/16}. Папір офсетний № 1.
Гарнітура журнальна рублена. Друк офсетний. Ум. друк. арк. 1,0. Ум. фарб.-відб. 1,375. Обл.-вид.
арк. 0,7. Зам. 0—1354. Тираж 10 000 прим. Вид. № Т107. Замовне. Ціна 50 к.

Видавництво «Час», 252094 Київ, просп. Гагаріна, 27.

Київська фабрика друкованої реклами ім. XXVI з'їзду КПРС, 252067 Київ, Виборська, 84.